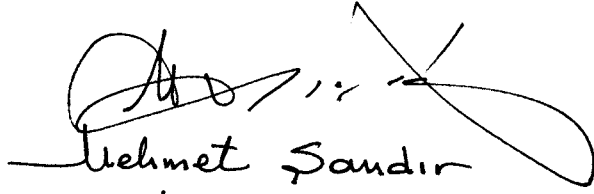

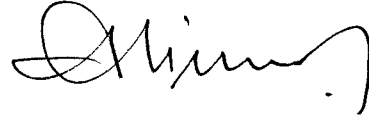
MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih: 17.01.2012
Sayı: 2012/2213

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA,

“Çalışma Ortamında Psikolojik Tacizin Önlenmesine ve Psikolojik Tacizle Mücadele Kurulu Kurulmasına Dair Kanun Teklifi” ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

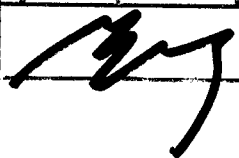
Gereğini saygılarımla arz ederim. 03.01.2012

Mehmet Şandır
Mersin Mv.

İ-Prof.Dr. Alim IŞIK

MHP Kütahya Mv.

TBMM BAŞKANLIĞI					
Tali Komisyon	Adalet Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Plan ve Bütçe Millî Eğitim, Kültür, Gençlik Spor				
Esas Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler				
Tarih:		03 Şubat 2012		E. No: 2/320	
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.	
	16		15		
TBMM BAŞKANI					

GENEL GEREKÇE

Son yıllarda insan hakları konusunda bütün dünyada hassasiyet artmış olup, hemen her alanda yeni hukuki düzenlemeler yapılmaktadır. Çalışanların kişilik haklarını koruyarak, onurlu ve saygınlık içinde görevlerini yerine getirmesi bir haktır. Saygınlık, insan olmanın getirdiği doğal ve temel bir haktır.

Çalışanın kişilik haklarının korunması işveren ve vekilleri ile yöneticilerin temel sorumluluğudur. Bu Kanun ile çalışanların işyerlerinde karşılaşılabilecekleri sorunlara çözüm getirilmesi amaçlanmıştır.

İngilizceden başka dillere terim olarak geçmiş **Mobbing**, Türkçe olarak, işyeri terörü, **psikolojik taciz**, işyeri sendromu, manevi taciz, duygusal taciz, duygusal zorbalık vb. olarak ifade edilmektedir. Mobbing karşılığı olarak Türk Dil Kurumu tarafından **bezdiri** önerilmiştir. Psikolojik tacizin mağdura, işyerine, mağdurun ailesine ve nihayet tüm topluma verdiği zararlar dikkate alınarak, önleyici tedbir alınması ve yaptırıma kavuşturulması sonucunda ülkemiz insanının işyerlerinde verimli, huzurlu bir şekilde çalışmasına da katkıda bulunulmuş olacaktır.

Çalışma hayatında her zaman var olan psikolojik tacizler, sosyo-ekonomik ve teknolojik faktörlerin de etkisiyle hızla artmış ve artmaya da devam etmektedir. Psikolojik tacizler, işyerlerinde hedef seçilen mağdurların çalışma isteğini bitirmekte ve çeşitli ruhsal sorunlara yol açmaktadır. Çalışma hayatının olağan ve sıradan birer sorunu gibi gözüken psikolojik tacizler, çalışanların fiziksel ve ruhsal sağlığına yönelik önemli bir tehdittir.

Son yıllarda bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de işyerlerinde çalışanlar arasında psikolojik tacizin varlığı inkar edilemez bir gerçektir. İşyerlerinde çalışan çeşitli statüdeki personel arasında meydana gelebilecek psikolojik taciz, çalışanların psikolojik ve bedensel sağlığına kalıcı zararlar vermektedir.

İşyerlerinde verilen hizmetin kalitesini olumsuz yönde etkileyen psikolojik tacizin hafife alınması veya görmezden gelinmesi hukuk devletinde kabul edilebilir bir durum değildir. Her insan işyerinde mutlu ve huzurlu bir şekilde çalışmak ister. İnsanlarımızın işyerlerinde birbirlerine kaliteli sosyal bağlarla bağlanmaları, ülkemizin kalkınmışlık seviyesini gösterdiği gibi, modern toplum olmanın da bir gereğidir. Ülkemizde kamu ve özel sektörde milyonlarca çalışana zoraki olarak yaşatılan psikolojik tacizler, yoğun strese neden olmakta, depresyona, ruhsal, fizyolojik ve fiziksel hastalıklara, alkol ve uyuşturucu bağımlılığına yol açmakta, intihar ve cinayete neden olmaktadır.

Psikolojik taciz yapanlar, her zaman kendini mağdurdan daha güçlü görmekte, psikolojik tacize maruz kalan mağdur ise, kişilik haklarına ve onuruna yapılan saldırıya karşı şikâyet ya da dava açma yoluna başvurmamaktadır. Psikolojik tacize maruz kalanların, tacize uğramadan önceki sağlıklarına yeniden kavuşturulması çoğu zaman mümkün olmamakta, tedavi edilebilir olanlar için harcanan tedavi masraflarını da bütün toplum ödemektedir.

Ülkemizde birçok işyerinde bir kişi veya grup tarafından, muhtelif nedenlerle, doğrudan ya da dolaylı olarak, aynı işyerinde çalışan bir başka kişi veya kişilere yönelik olarak sistemli ve süreklilik arz edecek şekilde, mağdurun ekonomik durumuna, psikolojik ve bedensel sağlığına zarar vermeyi amaçlayan davranışlar, insan sağlığını olumsuz etkilemekle kalmamakta, aynı zamanda ülkemizin istihdam gücünü de zayıflatmaktadır. Çalışma ortamlarında her ne sebeple olursa olsun, kasıtlı ve keyfi olarak, güçlünün zayıfı ezdiği, aşağıladığı, dışladığı, hor ve hakir gördüğü kabul edilen bir gerçektir.

Hukuk devletinde, keyfi ve kasıtlı olarak başka insanların bedensel ve ruhsal sağığına zarar verecek davranışlara cezai yaptırım uygulanması şarttır. Mevcut yasalar, zorbalık yapılmasında önleyici işlev göremediğı gibi, zorbalık olgusu karşısında mağduru daha da mağdur etmektedir. Devlet makamlarını ve imkânlarını veya maddi gücünü hedef seçilen çalışanı ezmek, dışlamak, aşağılamak, işten atmak için kullananlar mağdura göre çok daha güçlüdürler. Mağdur, muhatap olduğı orantısız güç karşısında, hakkını arayamamakta, çaresizlik duyguları ile adeta tükenmişlik sendromu yaşamaktadır.

Psikolojik taciz, Anayasamızda düzenlenen temel insan haklarına, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Beyannamesine, Uluslararası Çalışma Örgütü ilkelerine, Avrupa sosyal şartına ve diğere yasalarınıza aykırıdır.

Günümüzde ülkelerin gayri safi milli hâsıllarının ölçümünde fiziksel sermaye ile beraber beşeri sermaye ve sosyal sermaye de dikkate alınmaktadır. Beşeri sermaye ekonomi literatüründe bir bireyin bilgi birikimi ve becerilerinden oluşmaktadır. Sosyal sermaye ise toplumu oluşturan bireylerin birbirleriyle, özel ya da kamu sektörü kuruluşları ile olan ilişkilerinin güvene dayalı kalitesi olarak ifade edilmektedir. İnsanlarımızın yıllarca ülke kaynakları ile eğitildikten sonra işyerlerinde insanlık dışı ve kanun dışı yollarla psikolojik şiddet uygulanarak işgücü piyasası dışına atılması, çalışamaz duruma getirilmesi, ülkemizde maddi ve manevi olarak büyük kayıplara yol açmaktadır.

Gelişmiş ülkeler, çalışma ortamlarındaki psikolojik taciz olgusunu milli mesele haline getirerek, toplumu bilinçlendirme çalışmaları ve yasal düzenlemeler yapmakta ve psikolojik tacize maruz kalanları işgücü piyasasına yeniden kazandırmak için bu alanda tedavi yardımı sağlamakta ve klinikler açmaktadırlar.

Toplumun genelinde var olan şiddet veya psikolojik taciz, okullarda da öğrencilere yapılmaktadır. Çocukların kişilik oluşturma ve davranış kalıpları geliştirme dönemlerine denk düşen eğitim sürecinde psikolojik tacize maruz kalmaları çocukların ruhsal ve fiziksel sağıklarını tehdit etmektedir. Okulda başka çocuklar tarafından yıldırılan çocuklar, okuldan kaçmakta, okula gitmek istememekte ve öğrenme kalitesi düşmektedir. Ailelerin ve öğretmenlerin şahit oldukları, ancak çözümsüz gibi gördükleri sorunlar, bir çocuğun ruhsal dengesini bozabilmekte ve öğrenme kalitesini düşürmektedir.

Çocuklar arası çatışmalar büyümenin bir parçası olmadığı gibi çözümsüz bir sorun da değildir. Bir sınıfta ya da okulda hedef seçilen bir çocuğun, yaşadığı dramı çoğu kez anlatamadığı ve ifade etmekte zorlandığı bilinen bir gerçektir. Bilinçsiz ailelerin ve eğitimcilerin ihmalkârlığı sonucunda kurban seçilen çocuklar acı çekmekte, silik ve korkak bir kişilik oluşturmaktadırlar. Bir grup çocuğun ya da zorbalık yapma karakterine sahip bir çocuğun sürekli ve sistematik zorbalığına maruz kalan çocukta ruhsal çöküntüye ilave olarak birçok bedensel hastalıklar da kaçınılmaz olacaktır.

Ülkemizde okul zorbalığını önleyen herhangi bir yasal düzenleme yoktur. Bu amaçla, psikolojik taciz konusu ilköğretimden başlanarak üniversitelere kadar eğitim müfredatına konulmalıdır. Milli Eğitim Bakanlığı, eğitim kurumlarında zorbalığın önüne geçilmesi için kanun kapsamında yönetmelikler çıkararak, psikolojik şiddet sorununun çözümüne katkıda bulunmuş olacaktır.

Ülkemizde her geçen gün eksikliği daha da hissedilen bu yasa teklifi ile psikolojik taciz konusunda açık ve anlaşılır düzenlemelerin getirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Kanun teklifinin hangi amaçlarla hazırlandığı ve kimleri kapsadığı açıklanmaktadır.

MADDE 2- Teklif metninde geçen psikolojik taciz veya mobbing kavramı ile diğer kavramlar açıklanmaktadır.

MADDE 3- İşyerlerinde çalışmakta olan personelin hangi şartlarda çalıştırılacaklarına yönelik temel ilkeler açıklanmaktadır.

MADDE 4- Kamu ve özel sektörde açılacak işyerlerinde işyeri sahiplerinin bilinçlendirilmesi amacıyla Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca psikolojik taciz konusunda verilecek eğitimden geçirilmeleri ve çalışanlara, psikolojik tacizi önleyici ve verimliliği artırıcı hizmet içi eğitimlerin verilmesine ilişkin esasları kapsamaktadır.

MADDE 5- Bu maddeyle, psikolojik taciz konusunda ilk ve ortaöğretim öğrencilerine Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yaşlarına uygun programların düzenlenmesi mecburiyeti getirilmektedir.

MADDE 6- Bu maddeyle, psikolojik tacizle ilgili eğitim ve öğretim amaçlı yayınlara ilişkin esaslar düzenlenmiştir.

MADDE 7- Düzenlemeyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından işyerlerinde belli aralıklarla psikolojik taciz konusunda anket çalışmalarının yapılması sağlanacaktır.

MADDE 8- Bu maddeyle, çalıştıkları işyerinde psikolojik tacize uğrayan kişilerin hangi yollarla ve nerelere başvurabilecekleri hükme bağlanmıştır.

MADDE 9- Bu maddeyle, mağdurun rehabilitasyonuna ve yapılacak iş ve işlemlerde kişilerin özel yaşamlarının korunmasına ilişkin esaslar getirilmiştir.

MADDE 10- Maddeyle, Kanunda yer alan eylem ve fiiller hakkında uygulanacak cezalar belirtilmiştir.

MADDE 11- Bu maddeyle, Başbakanlık bünyesinde kurulacak Psikolojik Tacizle Mücadele Kurulu (Kurul)'na ilişkin esaslar belirlenmiştir.

MADDE 12- Bu maddede Kurulun görev ve yetkilerine yer verilmiştir.

Kurula başvuru

MADDE 13- Kurula yapılacak başvurular üzerine nasıl işlem yapılacağına ilişkin esaslar açıklanmıştır.

MADDE 14- Kurulun çalışmaları sırasında ilgililerden isteyeceği bilgi ve belgelere ilişkin açıklamalara yer verilmiştir.

MADDE 15- Kanunun uygulanmasına ilişkin hususların Yönetmeliklerle belirlenmesi hükme bağlanmıştır.

MADDE 16- 09/01/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılacak değişiklikle "Psikolojik Tacizle Mücadele Şube Müdürlüğü" kurulması hükme bağlanmıştır.

MADDE 17- Yürürlük maddesidir.

MADDE 18- Yürütme maddesidir.

ÇALIŞMA ORTAMINDA PSİKOLOJİK TACİZİN ÖNLENMESİ VE PSİKOLOJİK TACİZLE MÜCADELE KURULU KURULMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, kapsam, tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE1- (1) Bu Kanunun amacı, kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektör kuruluşlarında çalışanların işyerlerinde maruz kalabilecekleri psikolojik tacizin önlenmesi ve tacize maruz kalanların korunması, psikolojik tacizin kişiye, aileye ve milli ekonomiye verdiği zararların azaltılmasına yönelik tedbirlerin alınmasının sağlanması ve Psikolojik Tacizle Mücadele Kurulunun kuruluş, görev, yetki, çalışma usul ve esaslarının belirlenmesidir.

(2) Bu Kanun kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektörde çalışanları kapsar.

Tanımlar

MADDE 2-(1) Bu Kanunda;

- a) Psikolojik taciz (Mobbing): Kasıtlı ve sistematik olarak belirli bir süre çalışanın aşağılanması, küçümsenmesi, dışlanması, kişiliğinin ve saygınlığının zedelenmesi, kötü muameleye tabi tutulması, yıldırılması ve benzeri şekillerde ortaya çıkan psikolojik haller,
 - b) İşyeri: Kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektör kuruluşlarının çalışma alanları ile bunların mütemmim cüzlerini,
 - c) Personel: Kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektör kuruluşlarında fiilen çalışmakta olan kişileri,
 - ç) İşveren: Kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektör işverenlerini,
 - d) Taciz eden: Psikolojik tacizi doğrudan ya da dolaylı olarak yapan yada yapanları destekleyen kişileri,
 - e) Mağdur: Psikolojik tacize maruz kalan kişi ya da kişileri,
 - f) Kurul: Psikolojik Tacizle Mücadele Kurulunu,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

İlkeler ve Eğitim

İlkeler

MADDE 3- (1) İşyerlerinde çalışmakta olan personelin;

- a. Fiziki ve ruhsal açıdan güvenli bir ortamda çalışması,
 - b. Herkesin kişiliğine, öğrenimine, bilgi ve tecrübesine uygun bir ortamda çalıştırılması,
 - c. Personelin fiziki ve ruhsal bütünlüğünün korunması açısından sahip olduğu haklar konusunda bilgilendirme yapılması,
- esastır.

Bilinçlendirme eğitimi

MADDE 4- (1) Kamu ve özel sektör işveren ve işveren vekilleri işyeri açmadan önce veya açtıktan sonra altı ay içinde, yöneticiler de göreve başladıktan sonra üç ay içinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca verilecek psikolojik taciz konusunda en az on saatlik eğitim almak zorundadır.

(2) Kamu ve özel sektör çalışanlarına psikolojik tacizi önleyici ve verimliliği artırıcı hizmet içi eğitimler verilir. Bu eğitimlere katılanların dosyalarına konulmak üzere, bu eğitimlerin verildiğine ilişkin sertifika verilir.

Okullarda psikolojik taciz eğitimi

MADDE 5- (1) Psikolojik taciz konusunda ilk ve ortaöğretim öğrencilerine yaşlarına uygun programlar düzenlenir. Bu konuda Milli Eğitim Bakanlığı gerekli çalışmaları yapar.

Radio ve televizyon yayını

MADDE 6- (1) Psikolojik tacizle ilgili eğitim ve öğretim amaçlı yayınlar, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu arasında yapılacak bir protokol çerçevesinde TRT'ye tahsis edilen TV kanallarının uygun görüleninden yayınlanır.

Anket çalışmaları

MADDE 7- (1) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından işyerlerinde belli aralıklarla psikolojik taciz konusunda anket çalışmaları yapılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Başvuru Yolları, Haklar ve Cezalar

Başvuru yolları

MADDE 8- (1) İşyerinde psikolojik tacize uğrayan kişiler aşağıdaki yollarla belirtilen yerlere başvurabilir:

- a) Taciz edeni veya edenleri eşiti ise üstüne, üstü ise işyerinin en üst organına veya insan kaynaklarına şikayet edebilir.
- b) İlgili mahkemede dava açabilir.
- c) Psikolojik Tacizle Mücadele Kuruluna şikayette bulunabilir.

Haklar

MADDE 9- (1) Psikolojik taciz vuku bulduğunda mağdurun rehabilitasyonu sağlanır. Tıbbi ve psikolojik destek verilir.

(2) Psikolojik taciz iddialarına ilişkin iş ve işlemlerde kişilerin özel yaşamlarının korunmasına azami özen gösterilir. Gizlilik esastır.

Cezalar

MADDE 10- (1) Bu Kanunda yer alan eylem ve fiiller hakkında 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümleri uygulanır. Bu Kanun kapsamında olup da Türk Ceza Kanununda düzenlenmemiş durumlarda fail hakkında altı aydan iki yıla kadar hapis cezası verilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Psikolojik Tacizle Mücadele Kurulu

Kuruluş

MADDE 11- (1) Bu Kanunda yazılı görevleri yerine getirmek üzere Başbakanlık bünyesinde Psikolojik Tacizle Mücadele Kurulu (Kurul) kurulmuştur.

(2) Bakanlar Kurulu, bu Kanun kapsamındaki konularda her türlü kararları almak ve uygulamak üzere en az on yıl kıdemli; çalışma iş başmüfettişi bir üye, Devlet Personel Başkanlığından uzman bir üye, psikiyatrist ve sosyologlar arasından seçilen iki üye, en çok üyeye sahip iki işçi sendikası konfederasyonu tarafından seçilen birer üye, en çok üyeye sahip iki memur sendikası konfederasyonu tarafından seçilen birer üye, en çok üyeye sahip işveren sendikaları konfederasyonunca seçilen iki üye, Türkiye Barolar Birliğini temsilen iş davalarında uzmanlaşmış bir avukat olmak üzere onbir üyeyi Kurul üyesi olarak seçer ve atar. Kurul üyeleri ilk toplantılarında kendi aralarından salt çoğunlukla bir üyeyi Başkan olarak seçerler.

(3) Üyelerin en az dört yıllık öğrenim veren fakülteler ile bunlara denkliği yetkili makamlarca kabul edilen yurt dışındaki yüksek öğretim kurumlarından mezun olmaları gerekir. Kurul üyeliğine atanacak kişilerin; 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin (A) bendinin (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı alt bentlerinde belirtilen şartları taşıması zorunludur.

(4) Üyelerin görev süresi dört yıldır. Süresi dolan üyeler Bakanlar Kurulunca yeniden seçilebilirler. Kurul üyelerinin görev süresi dolmadan görevlerine son verilemez. Ancak üyeler, ciddi bir hastalık veya sakatlık nedeniyle iş görememeleri veya atamaya ilişkin şartları kaybetmeleri halinde, atandıkları usule göre süresi dolmadan görevden alınır. Üyeler, görevi kötüye kullanmaktan veya yüz kızartıcı bir suçtan mahkûm olmaları halinde ise Başbakan onayıyla görevden alınır. Görevden alma nedeniyle veya süresi dolmadan herhangi bir sebeple boşalan Kurul üyeliklerine bir ay içerisinde Bakanlar Kurulunca yeniden atama yapılır. Bu şekilde atanan üye, yerine atandığı üyenin görev süresini tamamlar.

(5) Kurul, Başkanın daveti üzerine en az altı üyeye toplanır ve üye tam sayısının salt çoğunluğunun aynı yöndeki oyu ile karar verir. Toplantı kararları ilgililere yazılı olarak duyurulur. Kurul her ay en az iki defa toplanır. Kurul Başkan ve üyelerinin toplantılara katılmaları esastır. Arka arkaya üç toplantıya veya bir yıl içinde toplam beş toplantıya katılmayan üyeler istifa etmiş sayılırlar.

(6) Kurulun sekretarya hizmetleri Başbakanlık Personel ve Prensipler Genel Müdürlüğü tarafından yerine getirilir.

(7) Kurul üyelerine görevleri süresince Devlet Memurları Kanunu ile ek ve değişikliklerine göre en yüksek Devlet memurunun almakta olduğu aylık (ek gösterge dahil), sosyal yardımlar ile zam ve tazminatlar ödenir. Kurul üyeleri 31/5/2006 tarihli ve 5510 Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu hükümlerine tabidir.

Kurulun görevleri

MADDE 12- (1) Kurulun görev ve yetkileri şunlardır:

- Çalışanların karşılaştıkları, nedeni ve kaynağı ne olursa olsun psikolojik tacizin önlenmesine yönelik olarak gerekli tedbirlerin alınması için araştırmalar yapmak.
- Görev alanına giren konularda kamu birimlerine danışmanlık yapmak ve ilgili birimlerle ortak çalışmalar yürütmek.

c) Psikolojik tacizle mücadelenin sosyal ve ekonomik gelişim politikalarının ayrılmaz bir parçası olmasını sağlayacak stratejiler belirlemek.

ç) Bu Kanuna aykırı olarak yapılan işlerle ilgili re'sen veya yapılacak başvurular üzerine gerekli inceleme ve araştırmayı yaparak sonucu ilgili makamlara bildirmek.

d) Psikolojik tacizi yapanları, yapılmasına katkıda bulunanları ve psikolojik taciz yapanların üst amirlerini konudan haberdar etmek, özel sektör işverenlerini uyarmak ve psikolojik tacizin durdurulmasını istemek.

e) Kamuda psikolojik tacizle mücadele bilincini yerleştirmek üzere çalışmalar yapmak veya yaptırmak ve bu konuda yapılacak çalışmalara destek olmak.

f) Çalışanların işyerinde motivasyonunu artırıcı veya azaltıcı konularda araştırmalar yapmak ve bunu kamuoyuna duyurmak.

Kurula başvuru

MADDE 13- (1) Kurul, bu Kanuna aykırı iş ve işlemlerle ilgili olarak re'sen veya yapılacak başvurular üzerine gerekli inceleme ve araştırmayı yapar.

(2) Kurul, inceleme ve araştırma sonucunu ilgililere ve Başbakanlık Makamına yazılı olarak bildirir.

Bilgi ve belge istenmesi

MADDE 14- (1) Bakanlıklar ve diğer kamu kurum ve kuruluşları, Kurulun başvuru konusu ile ilgili olarak istediği bilgi ve belgeleri vermek zorundadırlar.

(2) Kurul, bu Kanunun kapsamındaki kuruluşlardan ve özel kuruluşlardan ilgili temsilcileri çağırıp bilgi alma yetkisine sahiptir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Yönetmelik

MADDE 15- (1) Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin hususlar, Kurulca hazırlanacak yönetmeliklerle belirlenir. Kurul tarafından hazırlanacak yönetmelikler Başbakan onayı ile yürürlüğe konulur.

Değiştirilen hüküm

MADDE 16- 09/01/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Kamu ve özel sektör işyerlerinde ve cullarda Mili Eğitim Bakanlığı ile birlikte eğitim vermek, Sağlık Bakanlığı ile birlikte mağdurların rehabilitasyonlarını sağlamak ve verilecek diğer görevleri yerine getirmek üzere Bakanlık bünyesinde “Psikolojik Tacizle Mücadele Şube Müdürlüğü” kurulmuştur.

Yürürlük

MADDE 17- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 18- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.